

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **město Moravská Třebová**, se sídlem nám. T. G. Masaryka 32/29, zast. Mgr. Janou Zwyrtk Hamplovou, advokátkou se sídlem Olomoucká 261/36, Mohelnice, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 525/15, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2018, čj. MF-30412/2016/1203-5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 11. 2020, čj. 31 Af 38/2018-75,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 13. 4. 2011 žalobce uzavřel s Regionální radou soudržnosti Severovýchod smlouvu o poskytnutí dotace, na jejímž základě mu byla poskytnuta dotace na realizaci projektu s názvem „*Cesta od renesance ke baroku*“. Skutečná částka poskytnuté dotace činila téměř 36,45 mil. Kč.

[2] Úřad regionální rady soudržnosti Severovýchod (správce daně) vydal dne 23. 5. 2016 platební výměr, kterým uložil žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 086 225 Kč. Žalobce se odvolal. Žalovaný odvolání zamítl a platební výměr potvrdil.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Krajský soud se ztotožnil se žalovaným, že nevymezení minimální úrovně kvalifikačních předpokladů v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení bylo v projednávané věci pouze formální pochybení, které nelze považovat za porušení rozpočtové kázně. Žalovaný tímto korigoval „tvrdý“ závěr správce daně, a proto nebyla důvodná námitka žalobce, že by v tomto ohledu byla rozhodnutí správních orgánů příliš formalistická. Krajský soud dal za pravdu správním orgánům v tom, že mohl být ovlivněn výběr nejvhodnější nabídky, neboť nebyly připuštěny nabídky uchazečů, kteří při realizaci svých referenčních zakázek nebyli v pozici hlavního dodavatele, ale pouze v roli subdodavatele. Podle krajského soudu nebyl v projednávané věci porušen princip legitimního očekávání.

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Jako hlavní důvod podání kasační stížnosti označil nesprávné právní posouzení věci.

[5] Stěžovatel nesouhlasí s posouzením týkajícím se průzkumu barevnosti, s výčtem vad díla v kontrolních závěrech, které vycházejí z tzv. expertního posudku. Napadl také závěr týkající se správného uvážení.

[6] Podle názoru stěžovatele se krajský soud dostatečně nevyřadil s jeho námitkami.

[7] Stěžovatel dále namítl, že nikdy nebyl zpochybněn jeho postup. Výhrady proti němu se objevily až později, čímž byl narušen princip legitimního očekávání. Stěžovatel se domnívá, že neporušil zákon tím, že nepřipustil předložení referencí uchazečů, kteří nebyli na referenčních zakázkách v pozici hlavního dodavatele. Namítl také, že je postihován pouze za formální pochybení.

[8] Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek zrušil a vyhověl žalobě, případně aby zrušil napadený rozsudek a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[9] Žalovaný uvedl, že část argumentace v kasační stížnosti se vůbec netýká projednávané věci. K námitkám, které jsou podle jeho názoru relevantní, konstatoval, že povinností správce daně není uvedení konkrétních soutěžitelů, kteří na základě stanovených požadavků nabídku nepodali. Postačí, pokud takové požadavky mohly ovlivnit výběr nejlepší nabídky. S námitkou týkající se přílišného formalismu a legitimního očekávání se podle žalovaného dostatečně zabýval krajský soud a s jeho závěry se žalovaný ztotožnil. Žalovaný upozornil na to, že stěžovatel nevznáší konkrétní námitky proti závěrům soudu. Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[10] NSS v této věci nemůže především pominout to, že v kasační stížnosti je od osmé strany (dále „druhá část kasační stížnosti“) v podstatě překopírován text žaloby. Stěžovatel tedy pouze opakuje argumentaci, kterou předestřel již v žalobě a nijak nereaguje na to, jak se s touto argumentací vypořádal krajský soud. Tato část kasační stížnosti se liší od žaloby jen v grafické úpravě textu (jiný styl písma, odlišné rozdělení textu do odstavců či zvýraznění některých pasáží textu). Na určitých místech kasační stížnosti stěžovatel používá jiné formulace, které však na samotný obsah textu nemají vliv (např. „*Z listin vyplývá, že ...*“, namísto „*Z popisu situace v odůvodnění vyplývá, že ...*“, či „*Město je tak postihováno výhradně...*“, namísto „*Platební výměr tak byl vydán na základě výhradně ...*“).

[11] Ve shora popsané části kasační stížnosti tak stěžovatel neuplatnil žádné skutečné kasační důvody, neboť nijak nezpochybnil důvody rozsudku krajského soudu, který napadá. Dokonce na tento rozsudek ani nijak nereagoval (srov. podobně usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, zejména body 10 až 12). Kasační stížnost je tedy v tomto ohledu nepřijatelná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[12] NSS nemohl přehlédnout ani to, že první část kasační stížnosti (do strany 8) se vůbec nevztahuje k projednávané věci (shrnutí v bodě [4]). NSS zjistil, že tyto námitky se pravděpodobně vztahují k související věci, která byla u NSS vedena pod sp. zn. 10 Afs 399/2020. Kasační stížnosti v těchto věcech jsou v tomto ohledu téměř identické. Tato část kasační stížnosti tedy obsahuje argumentaci, která je nová a v řízení o kasační stížnosti tedy nepřijatelná, případně je nutné na tyto námitky pohlížet tak, že jimi stěžovatel v nyní projednávané věci nezpochybnil důvody rozsudku krajského soudu (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

pokračování

[13] NSS zkoumal také to, zda v první části kasační stížnosti přeci jen nelze nalézt argumentaci, která by se vztahovala k projednávané věci, a dospěl k závěru, že nic takového zde není obsaženo. I pokud by NSS „vytrhl“ z kontextu jednotlivé odstavce, jednalo by se jen o zcela obecné námitky, které by bylo možné použít téměř na jakoukoli obdobnou věc. Úkolem NSS ostatně ani není dohledávat námitky vztahující se k projednávanému případu. Kontext a návaznost textu v první části kasační stížnosti navíc svědčí o tom, že se ani nevztahuje k tomu, co je předmětem nyní projednávané věci.

[14] V textu kasační stížnosti je obsažena i námitka, že se krajský soud nedostatečně vypořádal s žalobními námitkami. Tuto námitku bez dalšího nelze podřadit k části, která se netýká projednávané věci, a proto ji NSS vypořádal. Vzhledem k tomu, že tato námitka byla vznesena pouze v obecné rovině, může se s ní NSS vypořádat také pouze obecně. Podle názoru zdejšího soudu se krajský soud vypořádal se všemi námitkami, vzal v úvahu všechny podstatné skutečnosti, napadený rozsudek odpovídá požadavkům na přezkoumatelné rozhodnutí (k otázce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí viz např. rozsudky NSS ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 27/2004-74; a ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS).

[15] S ohledem na uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu